

كانون الهيات مؤده

چرا ديوها الهيات بهتري نسبت به انسان ها دارند؟ (سوال ۸ صفحه ی ۴۰)

انجيل مرقس

اساتيد: كشيش منصور خواجه پور، كشيش كامبيز سقايبی

دانشجو: م . خ

تاريخ تحويل: ۲۴ می ۲۰۲۳

مقدمه

در بخش هایی از اناجیل از رویارویی عیسی مسیح با موجوداتی پرده برداری شده است که دیو یا ارواح شریر نامیده شده اند. در زیر به چند مورد از آنها که در انجیل مرقس آمده است اشاره می شود.

«ای عیسای ناصری با ما چه کار داری؟ آیا آمده ای تا ما را نابود کنی؟... من می دانم تو کیستی، ای قدوس خدا» (۱: ۲۴)

«همین طور ارواح پلید وقتی او را می دیدند، در جلوی او به خاک می افتادند و با صدای بلند فریاد می کردند "تو پسر خدا هستی"» (۳: ۱۱)

«و با صدای بلند فریاد زد "ای عیسی پسر خدای متعال، با من چکار داری؟ تو را به خدا مرا عذاب نده"» (۵: ۷)

از الفاظی که دیوها برای خطاب کردن عیسی استفاده می کنند، این برداشت می شود که این موجودات نگرشی ما فوق خودشان و الهی درباره ی او دارند. ولی در جاهای دیگر اناجیل در برخورد با مردم و شفای بیماران از القابی توسط انسان ها استفاده می شود که چنین ویژگی ای در آنها دیده نمی شود همچون «استاد». پرسش اصلی ای که این مقاله سعی در پاسخگویی به آن دارد این است که "چرا دیوها الهیات بهتری نسبت به انسان ها در مورد عیسی مسیح دارند؟". برای پاسخ به این پرسش ابتدا می بایست این موجودات را بیشتر مورد بررسی قرار داد.

دیو در عهد عتیق و عهد جدید

دیو کلمه ای است که از واژه ی یونانی **Diabolos** یا **Daimon** استخراج شده است و به معنی روح بسیار بدخواه، روح پلید، مدعی یا دشمن می باشد که معادل عبری آن شیطان است. در عهد عتیق این موجودات به شکل "سریم" به معنای اشخاص پلید و خشن آمده است. به طور کلی دیوها موجوداتی ماوراء طبیعی و روحانی هستند که دارای توانایی های خاص یا نیروهای پلید در جهان می باشند، به طوری که می توانند بر اعمال و رفتار انسانی اثر سوء داشته باشند.^۱ بنا بر کتب مقدس عهد جدید این موجودات می توانند باعث نابینایی (متی ۱۲: ۱۲)، عدم تکلم (متی ۹: ۳۲)، جنون و دیوانگی (مرقس ۵: ۵-۱، ۹: ۲۰-۲۲) بشوند و با وجود قدرت های فراوانی که دارند (افسیان ۶: ۱۱-۱۲) ولی قدرتشان با قدرت روح القدس قابل مقایسه نیست (اول یوحنا ۴: ۴).^۲

رابطه ی دیو و انسان

با توجه به منابع کتاب مقدسی، بین بت پرستی و دیوها ارتباط ویژه ای وجود دارد (تثنیه ۳۲: ۱۷)، (مزمور ۱۰۶: ۳۶-۳۷)، (اول قرنطیان ۱۰: ۲۰-۲۱). در اعمال رسولان (۱۶: ۱۶، ۱۹: ۸-۲۰) نیز آورده شده است که ارتباط با مسائل جادوگری می تواند شخص را در معرض تسخیر ارواح شریر قرار دهد.^۳ در گفتار و نوشتار عامه به جای عبارت "اخراج ارواح شریر" از عبارت جن گیری استفاده می شود. نوشته های پدر اوریل آمورث، کشیش کلیسای واتیکان و موسس بخش جن گیری واتیکان که در کتاب هایش تحت عناوین "یک جن گیر داستان خود را می گوید" و "یک جن گیر: داستان های جدید" اخیراً در فیلمی تحت عنوان "جن گیر پاپ" مورد استفاده قرار گرفته است.

مرور این سخنان پدر آمورث تا حد زیادی فهم این مطلب را برای ما ساده می سازد، چرا که علاوه بر پایه ی کتاب مقدسی، سالها تجربه ی او در امر اخراج ارواح شریر را به همراه دارد. «دیوها موجوداتی واقعی اند. برخی ضربات

^۱ <https://m.facebook.com/Tehrancathedralchurch/photos/a.۴۸۵۶۵۸۱۰۵۱۳۴۵۶۶/۴۸۹۷۹۸۲۹۸۰۵۳۸۸-/?type=۳۱>

مقاله ی دیو، ارواح شریر و اخراج دیو، کانال فیسبوکی کلیسای جامع تهران، ۲۰۱۷

^۲ <http://edwinabnous.com>، مقاله ی آیا مسیحیان دیو زده می شوند؟

^۳ همان منبع

روحی شدید می تواند راه ورود شیطان به انسان باشد؛ رنج و عذاب ناشی از این ضربات می تواند روح را ناگزیر به ارتباط کند و انسان را آسیب پذیر کند. دیوها درکی از زجر کشیدن ندارند لذا تحمل درد دعا برایشان مشکل است. عقایدی وجود دارد که دانستن و مشخص شدن نام یک دیو، باعث ضعف در او می شود». این مقاله بر این باور است که دیوها نیز با همین رویکرد عیسی را با نام های حقیقی اش خطاب می کردند تا شاید به نوعی بتوانند باعث ضعف در او شوند.

دیوها و عیسی مسیح

رهانیدن مردم از سلطه ی شیاطین و ارواح شریر، بخش مهمی از ماموریت عیسی مسیح می باشد. در حقیقت او اخراج دیوها را شرط لازم برای پادشاهی خدا می دانست، به همین دلیل فرمود: «اگر من به روح خدا، دیوها را بیرون می کنم، یقین بدانید که پادشاهی خدا به شما رسیده است» (متی ۱۲: ۲۸) بنابراین اخراج دیوها به نوعی به معنی سرنگونی حکومت شیطان می باشد؛ «پسر خدا ظهور کرد تا کارهای ابلیس را باطل سازد» (اول یوحنا ۳: ۸) اوج ابطال کارهای شیطان بر روی صلیب به انجام رسید؛ «در صلیب عیسی، رئیس این جهان، یعنی شیطان، از قدرت ساقط گردید» (یوحنا ۱۲: ۳۱) «در نتیجه هر که به عیسی و کارهای نجات بخش او ایمان آورد از قدرت تاریکی رهانیده و به پادشاهی پسر عزیز خدا منتقل می گردد» (کولسیان ۱: ۱۳)؛

کلام آخر

مکاشفه (۱۲: ۳-۴، ۷-۹) به ما می گوید که یک سوم فرشتگان آسمان، لوسیفر را در شورشی علیه اراده ی خداوند همراهی کردند و پس از شکست در مقابل فرشته ی میکائیل و باقی فرشتگان آسمان، به زمین افکنده شدند. همانگونه که نام های خداوند بیانگر صفات و ویژگی های او می باشند، نام هایی که به لوسیفر و فرشتگان تحت امرش داده می شود نیز به همین منظور است. به همین علت لوسیفر را به نام هایی همچون ابلیس یعنی تهمت زننده و دروغگو، و شیطان به معنی دشمن و مخالف، می خوانند؛ و فرشتگانی که در این عصیان به پیروی از او پرداختند، دیو یا ارواح پلید نامیده شدند.

منابع کتاب مقدسی به ما می فهماند که موجوداتی قدیمی تر از انسان ها، باهوش تر و با قدرت های بیشتر در زمین به همراه انسان ها زیست می کنند، که البته چون حیات آنها از نوع غیر بیولوژیک است برای انسان ها عمدتاً قابل درک نیستند. ارواح پلید مذکور به دلیل گونه ی آفرینشی خود که روحانی است و حاوی مرگ نمی باشد و اینکه تجربه ی همجواری الهی و اجرای فرامین او را داشته اند، صاحب ویژگی های منحصر به فردی هستند و به دلیل سابقه ی آفرینشی طولانی آنها، بارها از شرایط و تجربیات خود درس گرفته اند و همچون هوش مصنوعی ساخته ی دست بشر امروز، بارها خود را اصلاح و بهبود داده اند؛ لذا بدیهی به نظر می رسد که آنها الهیات بهتری خصوصاً در مورد عیسی مسیح نسبت به انسان ها داشته باشند.

منابع

<https://m.facebook.com/Tehrancathedralchurch/photos/a.485658105134566/489798298053880/?type=3>

مقاله ی دیو، ارواح شریر و اخراج دیو. کانال فیسبوکی کلیسای جامع تهران. ۲۰۱۷.

مقاله ی آیا مسیحیان دیو زده می شوند؟. <http://edwinabnous.com>.

<https://www.kalameh.com/article/%D9%BE%DB%8C%D8%B1%D9%88%D8%B2%DB%8C-%D8%A8%D8%B1-%D9%86%DB%8C%D8%B1%D9%88%D9%87%D8%A7%DB%8C-%D8%AA%D8%A7%D8%B1%DB%8C%DA%A9%DB%8C%DB%B4>

مقاله ی آزادی از قدرت شیطان و ارواح شریر.